

Sygn. akt IV CZ 73/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku H. O., I. J. O. i A. M. K.
przy uczestnictwie L. S. i H. T.
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 października 2013 r.,
zażalenia wnioskodawczyń
na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 11 kwietnia 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Z., na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., odrzucił zażalenie wnioskodawczyń na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, bowiem w zakreślonym terminie nie zostało złożone prawidłowe pełnomocnictwo upoważniające pełnomocnika do ich reprezentowania w niniejszej sprawie oznaczonej sygnaturą I WSC .../12.

W zażaleniu od tego postanowienia wnioskodawczynie zarzuciły szczególnie rażące naruszenie prawa oraz wybitnie błędną wykładnię prawa, to jest przepisów art. 89 § 1 w związku z art. 91 k.p.c., gdyż pełnomocnik dołączył prawidłowo sporządzone pełnomocnictwo. Wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. oraz utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, pełnomocnik obowiązany jest przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo, rozumiane jako dokument potwierdzający umocowanie, z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa. W rezultacie przyjmuje się, że dokument pełnomocnictwa i jego wydanie nie mają znaczenia konstytutywnego, gdyż taki charakter posiada samo udzielenie umocowania. Dokument pełnomocnictwa jest jednakże niezbędnym dowodem potwierdzającym istnienie umocowania pełnomocnika do działania w imieniu strony. Dowód ten nie podlega zastąpieniu żadnym innym środkiem dowodowym, gdyż wobec sądu i strony przeciwnej za pełnomocnika działającego z właściwym umocowaniem może uchodzić tylko osoba, która wykazała swe umocowanie odpowiednim dokumentem pełnomocnictwa (postanowienie z dnia 9 marca 2006 r., I CZ 8/06, OSP 2006, nr 12, poz. 141; wyroki z dnia 11 grudnia 2006 r., I PK 124/06, Monitor Prawa Pracy 2007, nr 5, poz. 256, z dnia 28 marca 2008 r., II PK 235/07, OSNP 2009/15-16/198, z dnia 13 września 2011 r., I UK 78/11, niepubl.). Wbrew twierdzeniu zażalenia, do skargi kasacyjnej w sprawie niniejszej nie zostało dołączone pełnomocnictwo z podpisami mocodawczyń, czyli oryginał pełnomocnictwa, a jedynie jego kserokopia, nie nosząca cech wierzytelnego odpisu

pełnomocnictwa wobec nie poświadczenia za zgodność przez radcę prawnego. Skarżące nie kwestionują, że w wykonaniu zarządzenia Sądu wzywającego do uzupełnienia braku formalnego zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, został złożony przez pełnomocnika wierzytelny odpis pełnomocnictwa udzielonego przez osoby będące w niniejszej sprawie wnioskodawczyniami, z którego treści wynika upoważnienie do reprezentowania ich w innej sprawie o sygnaturze IC .../12, w której występują po stronie pozwanej, jak również nie kwestionują, że nie obejmuje on swym zakresem sprawy niniejszej. Dołączenie prawidłowo uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa do obecnie rozważanego zażalenia nie sanuje braku pełnomocnictwa na wcześniejszym etapie postępowania. Oczywiście bezzasadny pozostaje zatem zarzut szczególnie rażącego naruszenia i wybitnie błędnej wykładni art. 89 § 1 k.p.c. w zw. z art. 91 k.p.c. Zważywszy na powyższe orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.